

N:o 15.

Ank. till Riksd. Kansli den 20 April 1880, kl. 2 e. m.

Memorial, i fråga om ändringar i gällande aflöningsstat för Sveriges Riksbank.

På grund dels af särskilda, här nedan omförmälda förhållanden, dels ock af framställningar från styrelserna för afdelningskontoren i Malmö, Luleå och Wisby, äfvensom af de vid Riksbankens hufvudkontor anstälde vaktmästare hafva Fullmäktige i riksbanken hos Utskottet hemställt om åtskilliga ändringar i afseende å tjenstgöringen vid riksbankskontoren i Luleå och Wisby samt i den för Riksbanken gällande aflöningsstat. Och får Utskottet i anledning häraf hos Riksdagen göra de hemställanden, hvilka af omförmälda framställningar be-
tingas.

I aflöningsstaten för hufvudkontoret finnes anvisadt till extra arbeten semestervikariat och flitpenningar till ordinarie och extra ordinarie tjänstemän 20,000 kronor. Detta belopp hafva Fullmäktige ansett böra förhöjas till 24,000 kronor och till stöd därför anfört följande:

“Under senare tiden har ett bland de arbeten, som af extra ordinarier förnämligast verkställes, eller räkning och sortering af silfvermynt, väsentligen försvårats genom de många slag, på olika tider preglade mynt, som i Riksbanken inlösas, och härtill har under 1879 kommit, att konventionssilfvermyntet ansetts böra sorteras efter de länder, der pregligen skett, och således svenskt, norskt och danskt mynt sär-

skiljas. Genom tillsättning under senare åren af fyra nya ordinarie tjänstemän, två i tredje och två i andra graden för utrikes kontoret och kommissionsanstalten, hafva kostnaderne för semesterutgifterna äfven ökats. Flitpenningarne till ordinarie tjänstemän tillkommo ursprungligen såsom ett slags ersättning för den inkomst, tjänstemännen vid hufvudkontoret förr kunde hemta af sedelskrifning. Genom enkronesedlarnes indragning samt tryckningen af ena namnet på sedlar å lägre valörer har under senare år sedelskrifningen varit betydligt minskad mot förr. Men under sistlidne år inträffade genom utgifvandet af nya sedlar och den betydliga tillverkning af femkronesedlar, som då måste ega rum, att tjänstemännen, särdeles under senare delen af året, måste verkställa mycken sedelskrifning. Tillgångarne på det ifrågavarande anslaget medgåfvo emellertid ej att taga detta i betraktande vid fördelningen af flitpenningarne, hvilket dock haft desto mera skäl för sig, som sedelskrifning icke verkställles af tjänstemännen vid afdelningskontoren. Fullmäktige finna sig af dessa anledningar och då det arbete, som af extra ordinarie verkställles, otvifvelaktigt lemnar full valuta för hvad till dem utgår, på samma gång ett synnerligen godt tillfälle beredes att för tjenstgöringen inöfva dem och pröfva deras duglighet, innan de till ordinarie tjänstemän antagas, böra hos Utskottet hemställa om åtgärd för anslagets förhöjande till 24,000 kronor. Då likväl behovet af dylika medel icke alltid är lika, utan ena året kan vara större, under det att ett annat år besparingar skulle kunna åstadkommas, hafva Fullmäktige trott lämpligt vara att, derest besparing något år kunde göras, beloppet deraf finge öfverflyttas till nästa års anslag och då jemväl stå till förfogande för de bestämda ändamålen, ett stadgande som synts Fullmäktige böra gälla äfven vid afdelningskontoren.“

Med biträdande af hvad Fullmäktige sålunda anført hemställer Utskottet,

1:o

att i aflöningsstaten för Riksbankens hufvudkontor det bland arfvoden "till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar till ordinarie och extra ordinarie tjänstemän" upptagna belopp af 20,000 kronor måtte höjas till 24,000 kronor;

äfvensom, under förutsättning af bifall härtill,

2:o.

att bland nu gällande bestämmelser för tillämpningen af aflöningsstaten för Riksbanken måtte näst efter punkten 6:o intagas följande stadgande:

7:o. Om de till extra arbeten m. m. eller extra biträden anvisade medel skulle något år icke till fullo utgå, ega Fullmäktige eller vederbörande styrelse att öfverskottet till följande år öfverföra, för att derunder vara till förfogande.

I afseende å vården af de obligationer, aktier och andra värdepapper, hvilka, jemlikt § 22 mom. 1 i gällande bankoreglemente, uti Riksbankens hufvudkontor till förvar emottagas, samt om ersättningen därför till vederbörande tjänstemän hafva Fullmäktige i förberörda skrifvelse gjort följande framställning:

“Sedan kassavården vid hufvudkontoret med 1873 års ingång ordnades och anslagen för de så kallade kassavårdarne bestämdes, på sätt aflöningsstaten nu upptager, har tillkommit en ytterligare afdelning i de så kallade öppna deposita, om hvilka § 22 mom. 1 i bankoreglementet handlar. Den vigilans, som med denna rörelse är förenad, i det utdelningar å obligationer och aktier skola i rätt tid uttagas och på vederbörliga räkningar insättas, är ganska maktpåliggande och blir, i den mån rörelsen växer, mer och mer besvärlig. Den bestrides af turvis tjänstgörande kassavårdare, men tillsyn öfver rörelsen och den i mån af rörelsens tillväxt allt mera tid kräfvande kommunikationen med allmänheten i hithörande ärenden utöfvas af en bland kommissarierna i bankkontoret. Om denna rörelse än vidare växer, måste det inträffa, dels att kommissariens tid kommer att af de ofta temligen långvariga samtalen med allmänheten rörande begärda upplysningar om denna ännu af de flesta ganska ofullständigt kända rörelse upptagas på ett sätt, som hindrade honom att tillfredsställande sköta öfriga göromål, dels ock att kassavårdarnes tid för deras andra göromål lede ett betänkligt intrång af de tidt och ofta återkommande åt-

gärderna för inkassering och insättning på behöriga räkningar af utfallande medel. Ett sätt att afhjelpa svårigheterna vore att antaga ökad antal kassavårdare, men, utom det att detta, om lindring i arbetet derigenom skulle beredas, blefve dyrare än att inkomsterna från den ifrågavarande rörelsen kunde anses dertill lemna tillgång, äro så många af hufvudkontorets tjenstemän upptagne af tjenstgöring, med hvilken kassavård icke kan förenas, att det blefve nära nog omöjligt att bland dem finna något större antal ytterligare kassavårdare. Fullmäktige hafva ansett sig böra i tid taga denna sak under öfvervägande, för den händelse antalet i förvar lemnade värdepapper skulle ökas och göra särskilda åtgärder för rörelsens handhafvande nödvändiga. I sådant afseende är det Fullmäktiges mening, att saken bäst och med minsta kostnad för Riksbanken ordnades, om det medgäfves Fullmäktige att bland Riksbankens pensionerade tjenstemän utse någon till deltagare i vården af de öppna deposita. Denne, som vore ledig från andra göromål, kunde under kontroll af öfrige kassavårdare få för en half månad i sender emottaga förfallande kuponger och utlottade obligationer, låta inkassera dem och besörja insättningarna på vederbörande räkningar, äfvensom i öfrigt biträda vid göromålen i denna rörelse. Mången pensionerad tjensteman skulle nog gerna mottaga ett dylikt uppdrag emot ett arfvode af 1,500 till 2,000 kronor årligen.

Under anförande derjemte att en sådan utgift snart nog kunde af denna rörelses inkomster utgå, hafva Fullmäktige på ofvan omförmälda skäl hemställt om intagande i aflöningsstaten af ett stadgande i berörda hänseende; och då Utskottet vid behandling af frågan funnit sig böra Fullmäktiges framställning understödja, får Utskottet, i öfverensstämmelse med Fullmäktiges förslag, tillstyrka,

3:o.

att bland nu gällande bestämmelser för tillämpningen af aflöningsstaten måtte näst efter här ofvan omnämnda punkt 7:o intagas följande stadgande:

8:o. Fullmäktige ega, när så kan varda erforderligt, till biträde vid handhafvandet af den i § 22 moment 1 af reglementet omhandlade rörelse anställa någon bland Riksbankens pensionerade tjenstemän

emot årligt arvode af högst 2,000 kronor och att åt honom uppdraga den kassavård, som för ändamålet erfordras.

Med bifall till de under 2:o och 3:o här ofvan föreslagna stadganden följer,

4:o.

att nuvarande punkt 7:o i förberörda tillämpningsstadgar till Riksbankens aflöningsstat skall upptagas under punkt 9:o.

Med fästadt afseende å de höga hyresprisen och lefnadskostnaderna här i hufvudstaden samt svårigheten att, i betraktande af skyldigheten för vaktbetjeningen att hvarje söckendag vara tillstädes i banken från klockan half 10 förmiddagen till klockan 3 å 4 eftermiddagen och derjemte turvis hela veckor dygnet om bestrida vaktgöring inom Riksbankens lokaler, kunna förskaffa sig någon afsevärd biförtjänst, har största antalet eller 19 utaf de vid Riksbankens hufvudkontor anställde 23 ordinarie vaktmästare, enär deras bergning med nuvarande löneförmåner vore af den torftigaste beskaffenhet, så att de ofta måste försaka det nödvändigaste, uti en till Utskottet stäld skrift anhållit om någon förbättring från och med innevarande års början i sina lönevillkor.

I den skrifvelse, hvarmed Fullmäktige till Utskottet öfverlemnat denna ansökning, anföra Fullmäktige följande:

»Då vaktmästarna i denna ansökning beklaga sig öfver att tjänstgöringen i Riksbanken lägger hinder i vägen för dem att förskaffa sig biförtjänster, är detta så till vida sant, att tjänstgöringen i allmänhet försvårar för dem erhållandet af stadiga platser, som kunna skötas jemte tjänsten, men deremot är det väl bekant, att de, hvilka hafva fallenhet för så kallad servering, icke sakna utväg att bereda sig förmanlig biförtjänst. Men dels ega icke alla denna fallenhet, dels minskas lämpligheten därför med åren, under det lefnadskostnaderna, synnerligen för alla, som hafva barn att försörja och uppfostra, ökas. Och då sökandena, såsom en anledning hvarföre de dem anvisade

löneförmåner icke befinnas tillräckliga, framhålla dyrheten af hyrorna här i Stockholm, anse sig Fullmäktige böra vitsorda detta förhållande, i det att synnerligen för mindre lägenheter hyrorna äro så höga, att för till exempel två rum och kök, som en vaktmästare med hustru och barn i allmänhet bebor, hyran medtager omkring hälften af aflöningen och för de lägre aflönade till och med ännu större andel. Om vaktmästarnes vid andra härvarande banker aflöningsvilkor hafva Fullmäktige sökt och erhållit upplysningar, som visa, att vaktmästarne i Riksbanken äro jemförelsevis klen aflönade. Vid öfvervägande af hit hörande förhållanden torde ock lätt inses, att vaktmästarne vid en bankinrättning äro i en helt annan ställning än till exempel vaktmästare vid embetsverken, och att det förtroende, som i många former och städse måste lemnas åt de förra, och detta icke minst i en bankinrättning med så betydlig sedel- och myntrörelse som Riksbankens, icke blott berättigar till en högre aflöning, utan gör densamma rent af till något, som klok omtanke bjuder. Och om härvid erinran skulle göras derom, att vid hufvudkontoret äro anstälde nog många vaktmästare, torde uppmärksamhet böra fästas derpå, att antalet, mindre nu än förr, betingas af läget och inredningen af de föga tidsenliga lokaler i hvilka hufvudkontoret är inrymdt, samt af den omständigheten att tre af vaktmästarne äro uteslutande sysselsatte med uppräknande af koppar- och bronsmynt samt således egentligen äro att anse såsom kassaskrifvare för bronsskiljemyntet.

Af hvad ofvan är sagdt följer, att det är synnerligast för de i tjensten äldre vaktmästarne, som Fullmäktige anse en förbättring i aflöningen behöfzig. Såsom lämpligaste sättet att vinna denna, tillåta sig Fullmäktige föreslå, att vaktmästarne, hvilka nu erhålla endast en löneförhöjning efter fem års ordinarie tjenst, jemväl efter tio års ordinarie tjenst erhålla dylik förhöjning.

Med åberopande häraf få Fullmäktige hemställa, att Utkottet behagade hos Riksdagen föreslå, att senare delen af arfvodestaten för vaktbetjeningen vid hufvudkontoret må erhålla följande lydelse:

hvilka belopp kunna höjas efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande till:

lön	kronor 800: —
tjenstgöringspenningar	» 200: — 1,000: —

och efter tio års ordinarie tjenst under fortsatt välförhållande till:

lön	» 900: —
tjenstgöringspenningar	» 300: — 1,200: —.»

Med stöd af hvad Fullmäktige sålunda yttrat har Utskottet funnit sig böra tillstyrka den för vaktmästarne vid hufvudkontoret föreslagna aflöning och hemställer alltså,

5:o.

att aflöningsstaten för Riksbanken måtte, i hvad den rör vaktmästarne vid hufvudkontoret, erhålla följande tilläggsbestämmelse:

Nuvarande lydelse:

vaktmästarne, hvarje,	— — — — —
lön kronor 700: —	
tjenstgöringspenningar ... „ 100: —	800: — — — — —
hvilka belopp efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande, kunna höjas till:	— — — — —
lön: kronor 800: —	
tjenstgöringspenningar ... „ 200: —	1,000: —
	och efter tio års ordinarie tjenst under fortsatt välförhållande till
	lön kronor 900: —
	tjenstgöringspenningar „ 300: —
	kronor 1,200: —

Styrelsen för afdelningskontoret i Malmö har, med erinran att, efter senaste regleringen, registratorstjensten skulle vid innehafvarens afgang indragas, anført att, enär vid registratorns med 1878 års slut inträffade afgang hans göromål, till hvilka vid kontoret hörde att verkställa uträkning af räntan å diskonterade vaxlar, icke kunde på de

ordinarie tjenstemännen fördelas, styrelsen nödsakats uppdraga desamma åt en extra ordinarie tjensteman emot en aflöning från anslaget till extra arbeten med mera af 1,200 kronor för år, samt att, efter det nämnda arfvode utgått och semestervikariat blifvit godtgjorda, återstoden af de till extra arbeten med mera anslagna 1,800 kronor vore för ringa för dertill afsedda ändamål, hvarföre styrelsen föreslagit, att vid kontoret måtte för bestridande af registratorsgöromålen tillsättas en tjensteman i första graden med derefter beräknad aflöning; och att till arfvoden för extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar för ordinarie och extra ordinarie tjenstemän måtte anslås ett belopp af 3,000 kronor, som skulle få beräknas från detta års början.

Uti häröfver afgifvet yttrande till Utskottet hafva Fullmäktige anfört följande:

»Af den tablå öfver kontorets rörelse, Styrelsen bilagt och åbe-ropat, visar sig, att antalet diskonterade vexlar under de tre sistförflutna åren varit betydligt större än förut, och år 1879, ehuru lägre än nästföregående år, varit nära tre gånger större än 1873. Likaså har antalet afbetalningslån under nästlidna år vunnit afgjord tillväxt, hvilket torde vara beroende af den förhöjning i förlaget för dylika lån, som vid 1879 års riksdag beslöts, hvadan förökningen i antalet dylika lån väl kommer att fortfara. Båda dessa grenar af rörelsen verka till ökade göromål för registratorn; och då hållande af register, lika som uträknande af räntor å diskonterade vexlar, äro sådana göromål, som ständigt måste fortgå och af hvilka sysselsättning alltid kan påräknas, samt för hvilka derföre ordinarie tjenstemän i regeln böra vara att tillgå, få Fullmäktige, med afseende å den utveckling rörelsen vid kontoret i Malmö erhållit, förorda, att vid kontoret måtte tillsättas en tjensteman i första graden såsom registrator för bestridande af registrering och andra göromål, som kunna af honom medhinnas.

Beträffande anslaget till extra utgifter, så skulle utgifterna för semestrar något ökas genom tillkomsten af en ny ordinarie tjensteman, men deremot blifva de 1,200 kronor, hvilka nu användas för godtgörande af registratorsarbetet, disponibla för annat användande. Vid sådant förhållande anse sig Fullmäktige väl ej kunna i allo understödja Styrelsens förslag om anslagets höjande till 3,000 kronor årligen, men då Malmökontoret allt ibland har att från Köpenhamn emottaga samt uppräknat remisser af guld- och silfvermynt till betydliga belopp, samt det på senare tid tillkomna bestyret att från hvarandra särskilja svenskt, norskt och danskt konventionsmynt af silfver jemförelsevis hårdare drabbar Malmökontoret, enär i Skåne mycket danskt mynt sättes i om-

lopp, få Fullmäktige för sin del hemställa, att ifrågavarande anslag måtte höjas till 2,400 kronor årligen.

Då de förhållanden, som föranlett Fullmäktige att förorda sistberörda anslags höjande, fortfara under hela året, samt, intilldess en ny ordinarie tjänsteman möjligen hinner att i behörig ordning tillsättas, det nuvarande anslaget, på sätt Styrelsen upplyst, till det mesta redan är disponerad, få Fullmäktige jemväl hemställa, att det förhöjda anslaget för extra utgifter måtte få utgå från innevarande års början.»

Hvad Fullmäktige sålunda föreslagit har Utskottet vid ärendets behandling funnit sig böra biträda, med undantag dock af den föreslagna förhöjningen i arfvodet till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar för ordinarie och extra ordinarie tjänstemän. Då nemligen genom registratorsbefattningens återinförande de 1,200 kronor, hvilka nu användas för godtgörande af registratorsarbetet, blifva för annat användande disponibla, synes det Utskottet att nuvarande anslagsbeloppet för extra arbeten m. m., äfven med afseende å det förökade arbetsbiträde vid kontoret, som enligt Fullmäktiges framställning kan blifva erforderligt, vara för de dermed afsedda ändamål tillräckligt stort. Utskottet, som af sådan anledning funnit sig icke böra förorda den af Fullmäktige föreslagna förhöjning af sagda anslag från 1,800 till 2,400 kronor, hemställer sålunda,

6:o.

att i aflöningsstaten för afdelningskontoret i Malmö under rubriken: 2. Tjänstemännen: å lönestat: måtte främst intagas:

Nuvarande lydelse:

2. Tjänstemännen:

Å lönestat:

två i andratjenstegraden, bokhållare,
kassör, hvardera, kronor 2,000: —
hvilket belopp kan
förhöjas efter fem
års ordinarie
tjänst i graden
till „ 2,500: —

en i första tjenstegraden, registra-
tor kronor 1,000: —,
hvilket belopp kan
förhöjas efter fem
års ordinarie
tjänst i graden
till „ 1,500: —
samt i arfvodesstaten bland tjänst-
göringspenningar främst intagas:
till tjänstemannen
i första graden kronor 600: —

efter tio års	„ 3,000: —
en i tredje tjenste- graden, kamre- rare	„ 3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	„ 3,500: —
efter tio års	„ 4,000: —
ombudsmannen	„ 1,000: —

Å arfvodesstat:

Tjenstgöringspenningar:

till tjenstemännen i andra graden, hvarje	kronor 800: —
till tjenstemannen i tredje graden kronor 1,000: —	
till ombudsman- nen	„ 500: —

Styrelsen för afdelningskontoret i Luleå har anført, bland annat, att då Riksdagen år 1875 fastställt nu gällande aflöningsstat och bestämt tjenstemännens antal, skulle en jemförelse emellan göromålen under närmast föregående år och 1879 vara berättigad. Af en sådan, skriften bilagd jemförelse framginge, att göromålen ökats med icke mindre än 92 procent, under det att bokförda kassaposter ökats med 34 procent. Då derjemte, oaktadt styrelsen använt det extra anslaget 1,000 kronor till aflönande af en särskild tjensteman, arbetet särdeles strängt upptagit tjenstemännen, hvartill äfven bidragit skriftvexlingen med allmänheten för kommissionsgöromålen, skulle härigenom behovet af ökad tjenstemannapersonal vara ådagalagd. Riksbankens yngsta kontor, det å Norrmalm här i hufvudstaden, hade fem ordinarie tjenstemän, då kontoret i Luleå endast hade två, under det att kontoret å Norrmalm, så vidt styrelsen hade sig bekant, icke hade att handlägga några utlåningssärenden och hvad göromålen i öfrigt beträffade, åtminstone i fråga om postvexelrörelsen, ej hittills haft dem större än kontoret i Luleå. På grund häraf har styrelsen begärt, att åt kontoret måtte

beredas anslag för aflönande dels af en kassör, dels af en kontors-skrifvare med hufvudsaklig skyldighet att utskrifva postvexlar och anmålningssedlar, dels ock åt två extra ordinarie tjänstemän, hvilka skulle erhålla arfvoden af 200 kronor hvardera. Med erinran att såväl ombudsmannen som vaktmästaren äfven fått ökade göromål, förklarar sig styrelsen hafva funnit anledning att begära förhöjd aflöning för såväl styrelsen som hela personalen vid kontoret i Luleå, »så mycket starkare» vid anställande af en jemförelse emellan de aflöningar, som finnas anslagna vid kontoret å Norrmalm och dem, som anvisats för kontoret i Luleå. Efter att hafva anställt en dylik jemförelse emellan de båda nämnda kontoren efter den uppfattning, styrelsen haft af förhållandena, begär styrelsen, som i skriften uttalar den mening, att föredragning af låneärendena fyra dagar i veckan bör ega rum, att Fullmäktige måtte vidtaga åtgärd, för att åt såväl styrelseledamöter som tjänstemän och vaktbetjent i Luleå bereda sådana förmåner, som motsvara både de göromål och det ansvar, som dem åligga, och att dessa förmåner måtte för de redan anstälde få åtnjutas från och med årets början.

Öfver denna kontorsstyrelsens framställning hafva Fullmäktige utlåtit sig sålunda:

»Styrelsens för afdelningskontoret i Luleå sålunda gjorda framställning synes till en början utgå från den föreställningen att, när aflöningar regleras, dessa skola anses utgöra ersättning endast för det arbete, som före regleringstiden egt rum, och att hvarje ökning i nyssnämnda arbete skulle berättiga till anspråk på förhöjd aflöning. Annorlunda lär icke kunna tydas den omständighet, att styrelsen, när sista regleringen skedde 1875, lägger 1874 års göromål till grund för beräkning af förhöjning, som skulle berättiga till ökning i aflöning. Vidare anger styrelsen såsom grund för sina anspråk på aflöningsförhöjning en jemförelse med kontorets å Norrmalm göromål, personal och aflöning. För ett rätt bedömande af detta anspråk torde det vara nödvändigt, att jemförelsen uppgöres med någon sakkännedom. För sådant ändamål få Fullmäktige öfverlemna bifogade två intyg, det ena från kamreraren vid kontoret å Norrmalm, det andra från kontoret för Riksbankens utrikes affärer. Om nu jemförelsen anställles med ledning af verklig kännedom om norrmalmskontorets göromål, befinnes det att, medan år 1879 antalet expeditioner i Luleå utgjorde 5,288 stycken för hvar och en af dess 2 tjänstemän, steg expeditionernas antal vid norrmalmskontoret till 34,577 stycken eller 6,915 för hvar och en af dess fem tjänstemän. Och då äro bland expeditionerna icke inräknade den högst betydliga vexling, som vid norrmalmskontoret eger rum, enär icke någon räkning hållits öfver antalet vexlingar,

men efter gjorda iakttagelser torde detta antal ensamt med all säkerhet uppgå till, om ej öfverstiga hela expeditionsantalet i Luleå. Lemnas emellertid vexlingen utom räkningen, befinnes att, medan hvar och en af Luleåtjenstemännen hvarje arbetsdag utfört knappt 18 expeditioner, har hvar och en af tjenstemännen i norrmalmskontoret på arbetsdagen utfört fullt 23 expeditioner. Hvad åter kassarörelsen beträffar, befinnes det att, medan bokförda kassaposter 1879 i Luleåkontoret uppgingo till 14,837,542 kronor 45 öre eller 49,458: 47 för hvarje arbetsdag, steg beloppet i norrmalmskontoret till 124,277,816 kronor 90 öre eller för hvarje arbetsdag 414,259 kronor 39 öre eller mer än åtta gånger så mycket. Och härmed torde skilnaden både i tjenstemännens antal och i deras aflöning vara tillfyllest rättfärdigad.

Men ehuru Fullmäktige måste för sin del underkänna allt hvad styrelsen anført derom att förhållandena vid kontoret å Norrmalm skulle gifva något fog för yrkandet om högre aflöningar i Luleå, låter det icke förneka sig, att göromålen i Luleå numera ökats på ett sätt, som icke ingick i beräkningarne, när nu gällande löner bestämdes. Dessutom må billigt afseende fästas ej mindre derpå att inom ett kontor med talrik personal och många olika göromål, såsom Riksbankens hufvudkontor, tjenstemännen kunna vinna en vana och färdighet vid göromålen, som äfven med god vilja är svårare att förvärfva vid ett mindre kontor, än ock att, då kamereraren måste använda en god del af kontorstiden på samtal med allmänheten, det intrång, detta gör på arbetstiden, blir vida mer kämbart, när endast en eller två tjenstemän finnas jemte kamereraren, än när tjenstemännen äro flere. Det ligger slutligen, efter Fullmäktiges uppfattning, i Riksbankens välförstådda intresse att, i den mån göromålens mängd dertill gifver fog, så ordna aflöningarne vid afdelningskontoren, att förflyttning af tjenstemän från ett kontor till ett annat må kunna åtminstone i samband med befordran ega rum både för vinnande af likformighet i tjenstgöringen och för det att icke dess större hinder må kunna uppstå för göromålens obehindrade gång, hvilket senare i synnerhet kunde vara att befara, derest afdelningskontor förlades på ställen, som erbjöde alltför ringa utvägar för platsernas besättande med lämpliga personer.

I det Fullmäktige, på dessa grunder och under förutsättning att sammanträden för låneärendenas behandling skola hållas fyra gånger i veckan, förorda förhöjning ej mindre i styrelseledamöternes och särdeles den handhafvande ledamotens, än äfven de nuvarande tjenstemännens aflöning, kunna Fullmäktige deremot icke understödja styrelsens förslag hvarken derom, att särskild kassör skulle tillsättas, eller arfvoden skulle anvisas för antagande af ett slags ordinarie extra or-

dinarier. Efter Fullmäktiges mening bör kamereraren behålla den egentliga kassörsbefattningen eller verkställandet af och ansvarigheten för alla inkasseringar och utbetalningar, men han bör erhålla ett städse påräkneligt biträde för uppräknigen och sorteringen af sedlar å mindre valörer samt skiljemynt, och detta biträde bör, äfven om kassarörelsen skulle något ökas, kunna verkställa utskrifning af postvexlar och anmälningssedlar. Fullmäktige föreslå derföre tillsättning vid kontoret i Luleå af en tredje ordinarie tjänsteman, en kontors- och kassaskrifvare, med skyldighet att bestrida nyssnämnda göromål och att i öfrigt efter styrelseledamotens för den dagliga förvaltningen anordning lemna det biträde, som af honom kan medhinnas. Skulle efter denna väsentliga lättnad kamereraren icke medhinna sina göromål, torde väl utväg icke saknas att minska hans bestyr med kommissionsgöromålen.

I öfverensstämmelse med här uttalade åsigter hafva Fullmäktige uppgjort härefter intagna förslag till ny aflöningsstat för afdelningskontoret i Luleå, till hvilket Fullmäktige få i afseende på de särskilda aflöningsbeloppen hänvisa.

Af hvad ofvan blifvit upplyst angående den åberopade mängden af göromål i Luleå synes Fullmäktige följa att, om än göromålen för en tid varit ansträngande, allt skäligt afseende derpå blifvit lemnadt, om efter gjord framställning af styrelsen förhöjning erhålles så snart sådan i vanlig ordning kan vinnas, hvarföre och då här icke förekommer någon annan anledning till retroaktiv tillämpning af en förhöjd aflöningsstat än styrelsens derom nu väckta förslag, Fullmäktige anse sig sakna skäl att i framställningen om den nya statens tillämpning från innevarande års början instämma.»

Med instämmande i hvad Fullmäktige sålunda anfört får Utskottet, lika med Fullmäktige, hemställa,

7:o.

att Riksdagen, jemte förklarande att styrelsen öfver afdelningskontoret i Luleå skall för pröfning af diskonterings-, låne- och kreditivansökningar sammanträda minst fyra dagar i hvarje vecka, måtte fastställa följande förändrade aflöningsstat för afdelningskontoret i Luleå:

Nuvarande lydelsen:

två styrelseledamö-

ter, hvardera

kronor

900: —

tre styrelseledamö-

ter, hvardera

kronor 1,200: —

den styrelseleda-			samt derförutom		
mot, som utses att			den ledamot, som		
handhafva den			handhafver den		
dagliga förvalt-			dagliga förvalt-		
ningen, arfvode	kronor 2,400: —		ningen	kronor 2,400: —	
kamreraren, tillika			kamreraren, tillika		
kassör, lön	„ 1,200: —		kassör, lön	„ 1,600: —	
hvilket belopp			hvilket belopp		
kan förhöjas efter			kan förhöjas efter		
fem års ordinarie			fem års ordinarie		
tjänst med 400			tjänst med 500		
kronor och efter			kronor och efter		
tio års tjänst med			tio års med ytter-		
ytterligare 400			ligare 500 kronor,		
kronor,			samt tjänstgörings-		
samt tjänstgörings-			penningar	„ 800: —	
penningar	„ 800: —		och misräk-		
och misräk-			ningspenningar	„ 600: —	
ningspenningar	„ 500: —		bokhållaren, tillika		
bokhållaren, tillika			registrator, lön	„ 1,200: —	
registrator, lön	„ 900: —		hvilken kan för-		
hvilken kan för-			höjas efter fem		
höjas efter fem			års ordinarie		
års ordinarie			tjänst med 300		
tjänst med 300			kronor och efter		
kronor,			tio års tjänst med		
samt tjänstgörings-			ytterligare 300		
penningar	„ 600: —		kronor,		
ombudsmannen,			samt tjänstgörings-		
arfvode	„ 500: —		penningar	„ 600: —	
till extra biträde			kontors- och kassa-		
vid kontorsgöro-			skrifvare, lön	„ 900: —	
målen	„ 1,000: —		hvilken kan för-		
vaktbetjenten,			höjas efter fem		
arfvode	„ 300: —		års ordinarie		
jemte fri bostad			tjänst i graden		
och vedbrand.			med 300 kronor,		
			samt tjänstgörings-		
			penningar	„ 400: —	
			ombudsmannen	„ 800: —	
			till extra biträde		

vid kontorsgöromålen kronor 1,000: —
 vaktbetjenten ” 400: —
 jemte fri bostad
 och vedbrand.

Styrelsen för afdelningskontoret i Visby har, efter en framställning om de förhållanden, under hvilka kontoret och tjensten:ännen hittills arbetat, och de förändringar, som på senare tid deruti inträdt, föreslagit, dels att styrelsen skulle sammanträda för låneärendens behandling tre gånger i veckan i stället för två, dels att förrättningstiden skulle förlängas och förflyttas till lämpligare tid å dagen, hvarjemte styrelsen framlagt förslag till ny aflöningsstat för kontoret.

I det till Utskottet afgifna yttrande öfver kontorsstyrelsens förslag hafva Fullmäktige anfört följande:

“Med anmälan att Fullmäktige, med stöd af § 19 i Riksbankens reglemente, bestämt, att afdelningskontoret i Wisby skall från och med den 1:sta nästkommande April hållas för allmänheten öppet från kl. 11 f. m. till kl. 1 e. m. hvarje söcknedag och under förutsättning att styrelsens härmed af Fullmäktige förordade förslag om låneärendenas behandling tre gånger i veckan vinner bifall, få Fullmäktige tillkännagifva, att de för sin del icke hafva annat att erinra emot styrelsens förslag till aflöningsstat för kontoret, än att Fullmäktige anse tjenstgöringspenningarne böra bestämmas för kamreraren till 600 och för bokhållaren till 400 kronor samt den förres misräkningspenningar till 300 kronor, hvaremot, då bokhållaren endast en gång skulle erhålla åldersförhöjning, denna synts skäligen böra utgå med 400 kronor; efter iakttagande af hvilka förändringar Fullmäktige hemställa att ny aflöningsstat måtte för kontoret i Wisby fastställas att gälla från och med den 1 nästkommande April, då den förlängda tjenstgöringstiden skall taga sin början.“

Emot hvad Fullmäktige sålunda föreslagit har Utskottet vid ärendets behandling icke haft något att erinra och hemställer derföre, lika med Fullmäktige,

8:o.

att Riksdagen, jemte förklarande att styrelsen öfver afdelningskontoret i Visby skall för pröfning af

diskonterings-, låne- och kreditivansökningar sammanträda minst tre dagar i hvarje vecka, måtte fastställa följande förändrade aflöningsstat för afdelningskontoret i Visby, nemligen:

Nuvarande lydelse:

två styrelseledamöter, hvardera kronor 600: —	den styrelseledamot, som utses att handhafva den dagliga förvaltningen, arfvode	„ 1,000: —	tre styrelseledamöter, hvardera kronor 750: —	
			samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	„ 1,250: —
kamreren, lön 1,000: —	missräkningspenningar 200: —	„ 1,200: —	kamreraren, tillika kassör, lön	„ 1,000: —
bokhållaren, tillika	registrator, lön	„ 800: —	hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 400 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 400 kronor, samt	
ombudsmannen, lön	„ 300: —		tjänstgöringspenningar	„ 600: —
vaktbetjenten	„ 200: —		och missräkningspenningar	„ 300: —
			bokhållaren, tillika registrator, lön	„ 800: —
			hvilken kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 400 kronor, samt	
			tjänstgöringspenningar	„ 400: —
			ombudsmannen ...	„ 500: —
			till extra biträden vid kontorsgöromålen	„ 200: —
			vaktbetjenten	„ 400: —

I händelse af bifall till Utskottets under 7:o och 8:o här ofvan gjorda framställningar i fråga om antalen sammanträdesdagar i hvarje vecka för pröfning af låneärenden vid afdelningskontoren i Luleå och Visby, kommer Utskottet att i sammanhang med förslag till öfriga ändringar i gällande bankoreglemente göra framställning hos Riksdagen om den förändrade lydelse af § 62 mom. 2 i sagda reglemente, som af dessa beslut påkallas; hvilket Utskottet härmed skolat

9:o.

för Riksdagen anmäla.

Slutligen får Utskottet hemställa,

10:o.

att de under punkterna 1:o, 5:o, 7:o och 8:o här ofvan föreslagna anslags- och lönebestämmelser måtte få tillämpas från och med April månads början innevarande år.

Stockholm den 20 April 1880.

På Utskottets vägnar:

J. J. EKMAN.

Reservation:

af Herr *Lyttkens* emot Utskottets hemställan beträffande det i punkten 3:o föreslagna arfvode, hvilket, enligt reservantens åsigt, bort bestämmas till 1,500 kronor, äfvensom angående de till handhafvarne

för den dagliga förvaltningen vid afdelningskontoren i Luleå och Wisby tillstyrkta löneförbättringar, hvilka reservanten ansett för högt tilltagna.

Herr *C. I. Bengtsson* har anmält, att han icke deltagit i ärendets behandling inom Utskottet.
